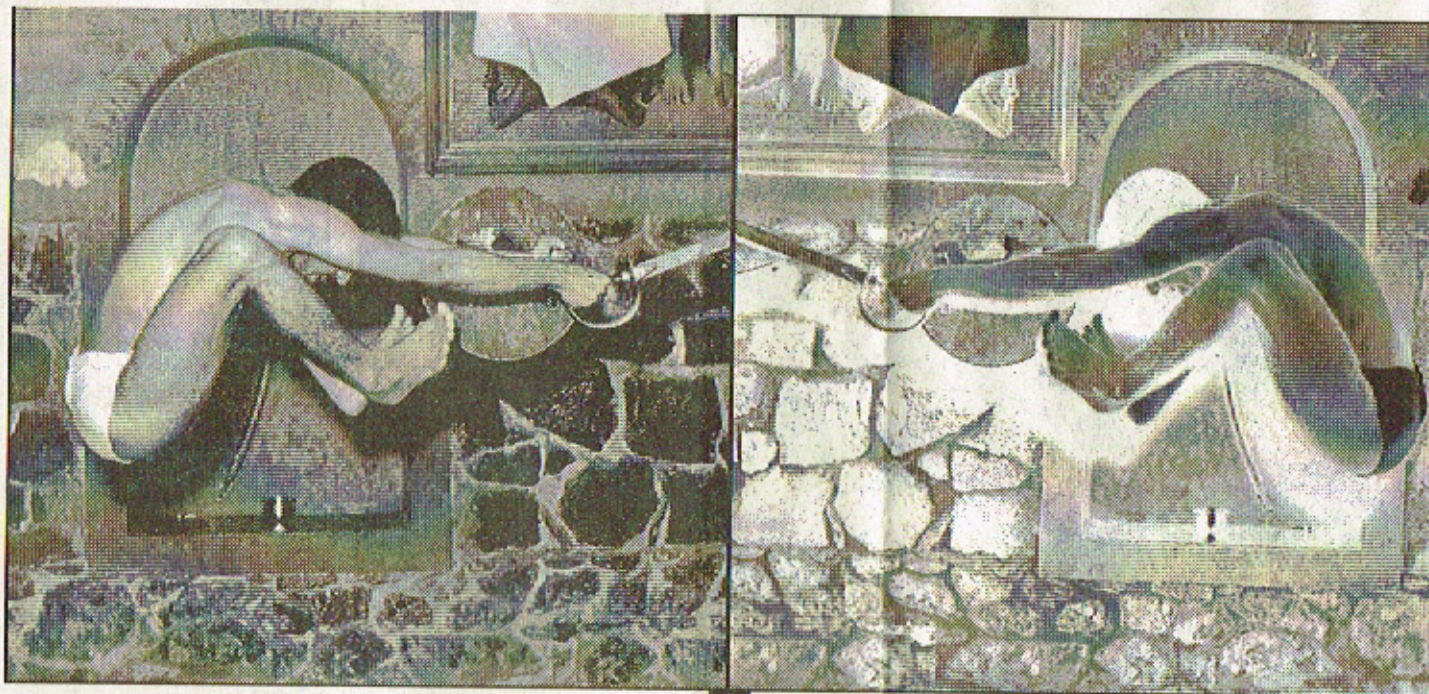

ДЛУМ не е депонија | Танц на мртвите души

Неодамнешната одлука на ДЛУМ да им се заблагодари на членувањето на 40-тина свои досегашни членови, предизвика бурни реакции во ликовниите кругови. "Македонија денес" ги донесува паралелните приказни на актуелните и на бившите членови на оваа асоцијација.

исност од тоа колку нивната примарна професија им остава слободно време. Или, пак, во ДЛУМ треба да се направи место за младите образовани кадри, кои секоја година излегуваат од спомнатите ликовни институции, кои во Друштвото би нашле некако засолниште за ликовно дружење и професионално делување, низ што би ги барале и остварувале своите основни статутарни и творечки права од професијата за која се школувале и определиле.

Имајќи ги предвид ваквите сознанија и состојби, сегашните управни тела при ДЛУМ, се одлучија за ревидирање на членството, според следниве критериуми: образование, активност и ликовен квалитет. На оние досегашни членови кои не ги задоволуваат двата предуслова, значи, не само штра активност, туку и активниот совет им го прекина натамошното членување во Друштвото. Во асоцијацијата секогаш биле, се и ќе бидат добредојдени ликовните творци, кои се претставници на други професии или немаат соодветно ликовно образование, но кои со нивното долгого-

дишно делување во ликовната сфера покажале исклучителни ликовни вредности. Сегашните управни тела при ДЛУМ, убедени сме дека и тие што ќе дојдат по нас, енергично ќе се борат Друштвото повеќе да не служи како "културна" депонија, каде ќе се "сместуваат" кадри и профили кои не успеале да се потврдат и докажат во сопствената професија и сега упорно и нескромно се обидуваат да останат прилепени за асоцијацијата, притоа изнесувајќи во јавноста перфидни невистини дека актуелниот претседател на ДЛУМ, претседателот на Уметничкиот совет, потпретседателот или членови на управните тела, ревидирањето на членството го прават само со единствена цел да ја пригратат власта во Друштвото!!! Управните тела при ДЛУМ отсекогаш доброволно, што значи без никакви парични или било какви надоместоци работеле и ќе работат во полза на асоцијацијата и во интерес за поквалитетно ликовно живеење во нашата средина.

Претседател на ДЛУМ
Коле Манев
Претседател на УС
Александар Ристески

Пред одлуката на управните тела на ДЛУМ за престанување на членството на 40 ликовни уметници не може да се остане без реакција. Посебно ако се знае и фактот дека во "ревностото" разгледување на долгогодишната активност на сите членови и нивната професионална активност во ликовното творештво, (наведени како причина за исклучувањето на 40 членови), резултирало, меѓу другото, и со упатување на циркуларно писмо со одлука за исклучување и до еден починат член на ДЛУМ (секоја чест на темелноста во наставот)! Протокувајте го и како случаен превид, сепак, оваа пренагласена грижа за иднината на ДЛУМ укажува на вистинската димензија на долгогодишната криза во ДЛУМ, која со овој акт на креативна глупост добива на својата димензија, ако не со друго, тогаш со отворањето на можноста состојбите во уметноста на македонските простори лично и емотивно да се интерпретира во сопствена корист.

Не прашувајќи се за основните естетски референци во сопствениот творечки и ликовен јазик, паушално усвојувајќи го заклучокот

дека образованието е основниот параметар, со кој се мерѝ тежината на ликовното дело и творештвото на одреден автор, потписниците на оваа одлука за престанок на членството, господинов Коле Манев, во функција на претседател на ДЛУМ и господинов Александар Ристески, како претседател на Уметничкиот совет, изгледа дека на прагот на новиот милениум се обидуваат да настапат како реформатори на целокупната светска историја на уметноста, посебно на 20. век. При тоа, забораваат дека најголемите имиња од областа на ликовната уметност што ги поставија темелите и ги креираа основните развојни патини на уметноста на овој век се автори кои немале формално ликовно образование (никој не би се сетил од еден Величковиќ, кој завршил архитектура, да бара диплома од ФЛУ, за да предава сликарство на Сорбона...)! Оваа одлука без преседан, со која се прогласуваат за неажечки многубројните одлуки на различни комисији за прием во ДЛУМ, низ чие мерило сите ние поминавме пред да бидеме примени во него, укажува на

длабоката морална криза на нејзините потписници, што најочигледно се манифестира преку директното спротивставување на правното дејство на наведената одлука, со сето она што се наоѓа зацртано во Статутот на ДЛУМ, како највисок акт кој го регулира неговото постоење.

Не правејќи напор низ опстојна анализа на реалните проблеми кои Друштвото го доведоа до колапс, не согледувајќи ги тешкотиите од материјална природа, со која се соочени ликовните творци и со кои е врзана секоја реализација на какво и да е уметничко дело, без да се понудат решенија или алтернативи, самоволно се прогласува активност на одредени членови, заговарајќи бетонирање на една долгогодишна институција, чија доблест отсекогаш била отвореноста за прием со единствен критериум - квалитети на понудените ликовни дела. Притоа, воопшто не се мислело на постоечките резултати на членовите, кои со индивидуален напор успеале да ги совладаат проблемите и на јавноста перманентно да ѝ се претставуваат со резултатите од својата работа. Оттаму, паушалните констатации на управните тела на ДЛУМ за т.н. неактивност на некои членови, е само производ на недоволна информираност и наследје на сите случувања во областа на ликовното творештво.

Ако можат двајца луѓе да ги понесат на грб "гревовите" стари и неколку десетици години на одредени комисији (за еминентноста на имињата не спориме), кои наводно "погрешно" донесувале одредени одлуки за прием во членство, тогаш тие сигурно се во состојба да соберат доволно количество креативна енергија за да го распуштат постоечкото ДЛУМ и да формираат ново Друштво на ликовните уметници во светлото на новото време, кое опишно би го носело името на нејзиниот идеен творец, г. Коле Манев - ревидирано ДЛУМ (или г. Александар Ристески, сеедно), во кое ќе членуваат оние автори, кои ќе го поми-

нат "реформаторското" сито на неговите идејни творци. Како поинаку да се протолкува игнорирањето на стручното мислење на членовите на тие комисији, кога истите луѓе, сè уште членуваат во ДЛУМ и на одреден начин директно се засегнати со спорната одлука, со која и живната активност во ДЛУМ, на тој начин може паушално да се смета како уривање на угледот на Друштвото. Дали следниот чекор на управните тела ќе биде исклучување и на сите членови на комисији за прием кои ги донеле соодветните одлуки за прием на сега испишаните членови? Тоа би била логична последица на таквиот чин, во интерес на вистината и фактичката состојба, која толку ревностно се брани од вкопаните ровови на управните тела на ДЛУМ.

Овие господа отворено ѝ фрлија ракавица в лице на ликовната критика во Македонија, на стручната и научна мисла и на сите оние кои се единствено повикани да донесуваат судови за референтноста на ликовните дела и нивните автори. Самопрогласувајќи се за "спасители" на македонската ликовна уметност од еретичките внијанија на "нееминентни" ликовни творци, на своја рака, ги прогласија со задоцнето жалење досега засенетите "еминентни" автори, кои дури сега ја добиваат својата шанса. Хируршки отстранувајќи го виртуелниот "тумор" од телото на ДЛУМ, тие се надеваат дека за навек ќе го излечат Друштвото и ќе го затвораат во аурата на сопственото самобендисано опстојување.

Како и да се заврши фронталниот напад на управните тела на ДЛУМ врз личноста, угледот и интегритетот на исклучените членови од неговите редови (и посредно на останатите), на крајот кога сè ќе се премери и превреднува, посочените господа тешко дека ќе можат да се сокријат дури и зад сопствените слики...

Од Одборот на
исклучените членови на
ДЛУМ

ПОРОЛЕЛНИ ПРИКАЗНИ